

Betænkning

over forslag til lov om ændring i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

(Afgivet af udvalget den 28. april 1965).

Udvalget har holdt 4 møder og har herunder haft samråd med arbejdsministeren, som endvidere skriftligt har besvaret en række spørgsmål fremsendt af udvalget.

Der har i udvalget været rejst en række spørgsmål bl. a. vedrørende en forenkling af visse administrative problemer. På baggrund af de herom stedfundne drøftelser har udvalget accepteret, at der søges tilrettelagt et besøg af udvalget i Arbejdsmarkedets Tillægspension i Hillerød.

Et *flertal* (udvalget med undtagelse af venstres medlemmer, Adolph Sørensen og Chr. Madsen) indstiller herefter lovforslaget til *vedtagelse* med nedenstående af arbejdsministeren foreslåede ændring vedrørende ikrafttrædelsesdatoen.

De socialdemokratiske medlemmer af flertallet ønsker at give udtryk for, at de ser det foreliggende lovforslag som et skridt i retning af en samlet løsning af befolkningens pensionsproblemer, således at der opnås en fuld ligestilling på pensionsområdet. De finder det ønskeligt til sin tid, når en samordning er etableret, at tilstræbe forenkling i udbetalingerne af pensionsydelse.

Det konservative folkepartis medlemmer af flertallet havde ønsket, at ingen skulle betale mere end én gang til tillægspensionen, men har ikke fået tilslutning hertil i udvalget og vil derfor, når der er indhøstet flere erfaringer, vende tilbage til spørgsmålet.

Det radikale venstres medlemmer af flertallet kan tilslutte sig princippet i ATP og vil medvirke til, at alle grupper i befolkningen, herunder tjenestemændene, kan få andel i den forøgede sociale tryghed, som denne ordning kan give dem.

35 Udvalgenes betænkninger m. m.

Men det radikale venstres medlemmer har administrative betænkeligheder især i tilfælde, hvor der bliver tale om dobbelt administration, når samme arbejdsgiver for samme ansatte skal indbetale til to forskellige pensionskasser, og henstiller derfor, at spørgsmålet om forenkling af administrationen gennem en koordinering af de forskellige pensionsformer snarest tages op til behandling.

Et *mindretal* (venstres medlemmer af udvalget) henviser til sit principielle synspunkt; hvorefter en af lovgivningsmagten etableret tillægspensionsordning bør stå til rådighed for hele befolkningen. Mindretallet skal på ny opfordre regeringen til snarest at fremsætte et hertil sigtende lovforslag. Mindretallet kan fremdeles ikke medvirke til gennemførelsen af et lovforslag, der i tillægspensionsmæssig henseende sætter nye skel i befolkningen. Mindretallet peger samtidig på det urimelige i, at nogle må betale flere end ét bidrag til tillægspensionen, og opfordrer til ændring heraf.

Et *andet mindretal* (Adolph Sørensen) finder det principielt forkert at optage tjenestemændene i ATP og kan i øvrigt ikke medvirke til at lovgive med tilbagevirkende kraft.

Et *tredje mindretal* (Chr. Madsen) bemærker:

Når tjenestemændene, der i forvejen har en lovbestemt pensionsordning, allerede nu skal tilknyttes lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, gør mindretallet opmærksom på, at tillægspensionsudvalget af 1963

i sin betænkning var enig om, at tjenestemænd og dermed i pensionsmæssig henseende ligestillede lønmodtagere ikke medtages i ordningen, idet dette spørgsmål efter udvalgets opfattelse må finde sin afgørelse i forbindelse med de allerede iværksatte overvejelser af de problemer, som gennemførelse af en almindelig folkepension vil rejse for statstjenestemændenes vedkommende, og i øvrigt ved forhandlinger mellem finansministeren og de forhandlingsberettigede tjenestemandorganisationer.

Hertil kommer, at lønmodtagernes krav omfattede en tillægspensionsordning for at opnå en social ligestilling med tjenestemænd og funktionærgrupper.

Arbejdsmarkedets tillægspensionsordning blev som bekendt gennemført som et led i en overenskomstforhandling. Det var en slags „efterslæbsordning“, et socialt løntillæg, der skulle danne grundlaget for en ligestilling med andre samfundsgruppers pensionsordninger. Heri ligger, at ATP hurtigt må ændres. Flere midler skal indgå og større pensioner ydes. Denne udvikling skulle helst være tilendebragt inden 1970, hvor folkepensionen skal ydes uanset indtægt. Hvis dette ikke sker, er lønmodtagerne fortsat den samfundsgruppe, der må klare sig med de mindste pensioner.

Man må gå ud fra, at der ved kommende overenskomstforhandlinger forlanges højere sociale løntillæg for at stimulere ATP. Og man kan vel gå ud fra, at der i folketinget må stilles forslag om ændring af loven. Hvis den samlede pension — folkepension og ATP — ikke forhøjes væsentligt inden 1970,

vil der blive stor forskelsbehandling af pensionisterne, når fuld folkepension til alle skal udbetales uanset indtægt. I 1970 vil fortsat størsteparten af pensionisterne kun have folkepensionen at leve af. Hertil kommer en mindre tilgang, der oppebærer en alt for lav tillægspension.

Mindretallet mener, at statstjenestemændenes tilslutning på nuværende tidspunkt vil hæmme en udbygning af tillægspensionsordningen for arbejdsmarkedets parter. Der ved formindskes mulighederne for en hurtig forøgelse af fondsdannelsen direkte opsparet over produktionen, og en samlet pensionsordning, i lighed med den svenske, bliver yderligere vanskeliggjort.

Mindretallet opfordrer regeringen til inden færdigbehandlingen af lovforslaget at give oplysninger om, hvornår et lovforslag om en samlet løsning af pensionsordningerne kan ventes forelagt.

Mindretallet vil i øvrigt nærmere redegøre for sin stilling ved lovforslagets 2. behandling.

Ændringsforslag.

Af *arbejdsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af Søren Andersen, Henry Christensen, Peter Larsen, Ib Thyregod, Adolph Sørensen og Chr. Madsen):

Til § 2.

I stk. 1 ændres „1. april“ til: „1. juni“.

Anker Jørgensen.

Bladt.

Jørgen Peder Hansen,
formand.

Lund Jensen.

Otto Mørch.

Helge Nielsen.

Viola Nørlov.

Tastesen.

Henry Christensen.

Søren Andersen,
næstformand.

Peter Larsen.

Ib Thyregod.

Asger Jensen.

Langkilde.

Adolph Sørensen.

Svend Haugaard.

Chr. Madsen.